

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera, v právní věci žalobce T. V. N., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Pleskalem, advokátem v Brně, Jakubské nám. 2, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2002, čj. OAM-964/AŘ-2001, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. 3. 2004, čj. 36 Az 392/2003 - 43,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 24. 9. 2002, čj. OAM-964/AŘ-2001, ministr vnitra zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí ministerstva vnitra ze dne 26. 3. 2001, čj. OAM-66/VL-14-ZA03-2001, kterým žalobci nebyl udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo dále rozhodnuto, že na žalobce se nevztahuje překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Shora uvedená rozhodnutí žalobce napadl žalobou podanou dne 31. 10. 2002 u Vrchního soudu v Praze. Vrchní soud v Praze s ohledem na změnu zákonné úpravy předal věc Krajskému soudu v Brně, který v řízení pokračoval v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Brně usnesením ze dne 22. 3. 2004, čj. 36 Az 392/2003 - 43, žalobu odmítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ze spisu vyplývá, že žalobce byl v rámci usnesení řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení usnesení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost. Usnesení bylo žalobci doručeno v souladu s ustanovením § 46 odst. 4 o. s. ř., ve znění tehdy účinném, ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 26. 4. 2004 (zásilka byla uložena na poště dne 15. 4. 2004, desátý den od uložení připadá na 25. 4. 2004, což byla neděle, za den doručení se tedy považuje nejbližší následující pracovní den, kterým bylo pondělí 26. 4. 2004).

Podle shora zmíněného § 46 odst. 4 o. s. ř. nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží na poště a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Z úředního záznamu ve spisu dále vyplývá, že dne 23. 9. 2004 se do kanceláře soudu dostavil žalobce a osobně usnesení převzal, což stvrdil svým podpisem pod úředním záznamem. V té době již úložní doba skončila a nastala fikce doručení písemnosti.

Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy si žalobce zásilku osobně převzal, tj. 23. 9. 2004, neboť se tak stalo po uplynutí desetidenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst 4 o. s. ř.).

Protože nebylo prokázáno, že by se žalobce v místě doručování nezdržoval, a ostatně uvedenou skutečnost ani netvrdil, je třeba vycházet z toho, že usnesení krajského soudu bylo účinně uloženo na poště dne 15. 4. 2004 a za den doručení usnesení se proto považuje den 26. 4. 2004.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu ode dne doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená uvedeným zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty podle § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Brně žalobci, tj. pondělí 26. 4. 2004. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. den následující po dni doručení je považován za první den v běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. dnem doručení, a to na pondělí 10. 5. 2004.

Podle § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. bylo v daném případě pondělí 10. 5. 2004 posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence a nebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Žalobce shora uvedené rozhodnutí Krajského soudu v Brně napadl kasační stížností, a to ze dne 29. 9. 2004, podanou téhož dne Krajskému soudu v Brně. S ohledem na shora uvedené je pak zjevné, že předmětná kasační stížnost byla podána zcela zřejmě opožděně a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnosti odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2005

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu